

Poslovni broj: 5 UsI-1728/15-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Klokočki, u upravnom sporu tužitelja M. B. iz M., M. 28/B, zastupanog po opunomoćeniku A. I., odvjetniku u R., U. 28, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi utvrđivanja zastare prava na obračunavanje doprinosa, dana 3. ožujka 2016. godine,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-411-01/12-01/312, URBROJ: 513-04/15-2 od 5. listopada 2015. godine.

II. Oglašava se ništavim rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Rijeka, Ispostave Opatija, KLASA: UP/I-416-02/2012-01/66, URBROJ: 513-07-08-06/12-5 od 4. svibnja 2012. godine.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-411-01/12-01/312, URBROJ: 513-04/15-2 od 5. listopada 2015. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Rijeka, Ispostave Opatija, KLASA: UP/I-416-02/2012-01/66, URBROJ: 513-07-08-06/12-5 od 4. svibnja 2012. godine.

Prethodno označenim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja za utvrđivanje zastare prava na obračun doprinosa za 2003. i 2004. godinu.

Protiv odluke tuženika tužitelj je dana 13. listopada 2015. godine podnio tužbu u kojoj, u bitnom, navodi da mu je prvostupanjskim rješenjem Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Rijeka, Ispostave Opatija, KLASA: UP/I-415-01/12-01/1, URBROJ: 513-07-08-06/2012-2 od 6. ožujka 2012. godine utvrđena obveza plaćanja doprinosa za 2003. i 2004. godinu, da je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu u kojoj je istaknuo prigovor zastare, da je o prigovoru zastare porezno tijelo odlučilo posebnim rješenjem tretirajući isti (prigovor) kao zahtjev za utvrđivanje nastupa zastare prava na obračun doprinosa. Smatra kako nije bilo zakonskog osnova da se o zastari odlučuje posebnim rješenjem budući da nije podnio poseban zahtjev za utvrđivanje zastare prava na obračun doprinosa, već da je o prigovoru zastare trebalo odlučiti u okviru žalbenog postupka. Tužbenim zahtjevom predlaže

da Sud poništi odluku tuženika i ogłosi ništavim prvostupanjsko rješenje KLASA: UP/I-416-02/2012-01/66, URBROJ: 513-07-08-06/12-5 od 4. svibnja 2012. godine.

Tužba je na odgovor tuženiku dostavljena rješenjem ovog Suda poslovni broj UsI-1728/15-2 od 22. prosinca 2015. godine, koje je tuženik uredno zaprimio 28. prosinca 2015. godine, a rok ostavljen za dostavu odgovora na tužbu sa spisom predmeta upravnog postupka istekao je 27. siječnja 2016. godine.

Do dana donošenja ove presude tuženik nije postupio prema zatraženom.

Dostava tužbe na odgovor uređena je odredbama čl. 32. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14; dalje: ZUS). Sud tužbu sa svim priložima dostavlja na odgovor tuženiku i zainteresiranim osobama (st. 1.). Sud određuje rok za odgovor na tužbu prema okolnostima slučaja koji ne može biti kraći od 30 niti dulji od 60 dana (st. 2.). U odgovoru na tužbu tuženik se treba izjasniti o zahtjevima i navodima tužbe te predložiti dokaze kojima potkrepljuje svoje navode. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan priložiti sve dokaze kojima raspolaže (st. 3.). Odgovor na tužbu predaje se prema pravilima o predaji podnesaka. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan sudu dostaviti sve spise koji se odnose na predmet spora. Ako tuženik ne dostavi sve spise predmeta ili izjavi da ih ne može dostaviti, sud može riješiti spor i bez spisa predmeta (st. 4.).

Ako utvrdi da osporena pojedinačna odluka sadržava nedostatke koji sprječavaju ocjenu njezine zakonitosti, sud može riješiti spor bez rasprave (čl. 36. t. 3. ZUS-a).

Prema načelu učinkovitosti (čl. 8. ZUS-a), sud će upravni spor provesti brzo i bez odugovlačenja, uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova, onemogućit će zlouporabu prava stranaka i drugih sudionika u sporu te će odluku donijeti u razumnom roku.

Kako tuženik u ostavljenom roku nije dostavio odgovor na tužbu sa spisima koji se odnose na predmet spora, Sud je odlučio spor riješiti bez spisa predmeta.

Među strankama ovog upravnog spora nije sporno, a isto proizlazi i iz dokumentacije koja prileži spisu upravnog spora, da je rješenjem poreznog tijela KLASA: UP/I-415-01/12-01/1, URBROJ: 513-07-08-06/2012-2 od 6. ožujka 2012. godine tužitelju utvrđena obveza plaćanja doprinosa za 2003. i 2004. godinu, da je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu u kojoj je istaknuo prigovor zastare; da prigovor zastare nije ispitivan kao žalbeni navod u okviru žalbenog postupka već je o njemu odlučeno zasebnim rješenjem na način da je isti tretiran kao zahtjev za utvrđivanje nastupa zastara prava na obračun doprinosa.

U smislu odredbe čl. 40. Zakon o općem upravnom postupku (NN br. 47/09; dalje: ZUP) upravni postupak koji se pokreće na zahtjev stranke smatra se pokrenutim u trenutku predaje urednog zahtjeva javnopravnom tijelu.

Imajući u vidu da je protiv poreznog rješenja od 6. ožujka 2012. godine, KLASA: UP/I-415-01/12-01/1, URBROJ: 513-07-08-06/2012-2, tužitelj podnio žalbu u kojoj je kao jedan od žalbenih razloga naveo i prigovor zastare (OPZ u čl. 163. st. 3. propisuje da u žalbi treba navesti porezni akt protiv kojega se podnosi, žalbene razloge zbog kojih se zahtijeva poništenje, izmjena ili ukidanje toga poreznog akta, te dokaze kojima se žalba obrazlaže), Sud utvrđuje da je porezno tijelo s podnesenom žalbom moglo postupiti samo u okvirima ovlaštenja propisanih čl. 163. OPZ-a i čl. 113. st. 6. ZUP-a, dakle, odbaciti žalbu - ako utvrdi da je nepravodobna, ili izmijeniti porezni akt - ako su za to ispunjeni uvjeti iz čl. 162. st. 2. tč. 1. - 4.), odnosno, dostaviti žalbu bez odgode na rješavanje drugostupanjskom tijelu. Dakle,

porezno tijelo nije bilo ovlašteno iz žalbe „izdvojiti“ jedan žalbeni razlog, u konkretnom slučaju prigovor zastare, i o istom rješavati tretirajući ga kao zaseban zahtjev stranke već je o tom prigovoru, kao i o svim drugim žalbenim razlozima, trebalo donijeti odluku u okviru žalbenog postupka (sukladno čl. 170. st. 1. OPZ-a nadležno tijelo dužno je povodom izjavljene žalbe ispitati zakonitost pobijanoga poreznog akta u cijelosti, a posebno u dijelovima na koje se odnosi žalba).

Prema čl. 128. st. 1. tč. 5. ZUP-a ništavo je rješenje koje je doneseno bez zahtjeva stranke, a na koje stranka naknadno izričito ili prešutno nije pristala.

Sukladno čl. 31. st. 2. ZUS-a na razloge ništavosti pojedinačne odluke Sud pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom obrazloženog, a kako iz odredbi Zakona o doprinosima za obvezna osiguranja (NN br. 147/02, 175/03, 177/04; dalje: Zakon; na snazi do 31. prosinca 2008. godine) i odredbama Zakona o doprinosima (NN br. 34/08, 152/08, 94/09, 18/11; dalje: Zakon o doprinosima; na snazi od 1. siječnja 2009. godine) te Općeg poreznog zakona (NN br. 147/08, 18/11; dalje: OPZ; važećeg u vrijeme donošenja osporavanog prvostupanjskog rješenja) proizlazi da se postupak utvrđivanja zastare prava na obračun i naplatu doprinosa, osim u slučaju iz čl. 233. st. 2. Zakona o doprinosima, pokreće isključivo na zahtjev stranke, Sud utvrđuje da nisu bile ispunjene procesne pretpostavke za pokretanje ove vrste upravnog postupka, a samim time niti za donošenje prvostupanjskog rješenja koje se pobija u ovom sporu pa se stoga, cijeneći pritom i činjenicu da ovaj nedostatak nije otklonjen naknadnim pristankom stranke, rješenje prvostupanjskog tijela od 4. svibnja 2012. godine, KLASA: UP/I-416-02/2012-01/66, URBROJ: 513-07-08-06/12-5, utvrđuje ništavim.

Slijedom obrazloženog, a temeljem odredbe čl. 58. st. 1. i st. 2. ZUS-a, odučeno je kao u izreci presude.

Kako tužba nije odbačena, niti je tužbeni zahtjev odbijen, za tužitelja nije nastala obveza plaćanja sudskih pristojbi sukladno odredbi čl. 5. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13, 110/15).

U Rijeci, dana 3. ožujka 2016. godine

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, (tri primjerka) u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a)